

உ
செந்திலாண்டவன்
திருவடிதுணை

—
திருச்செந்திலு

வெண்பாவந்தாதி

—(*)—

இஃது
திரிசுரபுரம்

1ரு- சிவானந்தசாகரயோ சீவரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

—(*)—

மெயார்மாணக்கராகிய

சென்னை ஆரியன் ஹைஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஆ. சேதுராமபாரதியாரால்

—(*)—

கடுக்காவேரி

ஐகத்குருபுரதிரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1898 ஆம்

உ

செய்யம்.

செந்திலாண்ட வன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

திங்கணுதல் வள்ளிபுணர் செந்திலாக்கு வெண்பாவாற்
பொங்குசுவை யந்தாதி போற்றிசெயத்—துங்க
மருவா ரணமுகத்தான் மாலயிடையா னீன்ற
கருவா ரணமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

சீர்பரவுஞ் செந்திலமர் தெய்வச செழுஞ்சுடரே
பார்பரவு மோனப பரசிவமே—நாபரவும
வேதனெடு மாலபணியு மெய்ப்பொருளே யீங்கெனக்குன்
பாதமல ரன்றியுண்டோ பற்று.

(க)

பற்றுத்தாக்க கின்பம பயக்கும பசுநதேனை
நற்றவத்தேரா நாடு நறுங்கனியை—யெற்றுக்கடற்
சீரலைவாய்க் கற்பகத்தைச் சென்றுபணி யாதெவனோ.
ஊரலைவாய் நெஞ்சே யுரை.

(2)

உரைக்குந தரமாமோ வொண்கமலப் பூமே
விருக்குமொரு வற்குமரிக் கென்றுந்—திருக்கிளர்வெண்
மூரலைவாய் வள்ளியிரு முற்றா முலைக் குருகுஞ்
சீரலைவா யப்பன் திறம

(௩)

திறனழிவாய் பேதையர்க்குச் செப்தேவ னாளு
மறநெறியோர் சற்று மறியாய்—மறநெறிகள்
வல்லாப்செந தூரனடி வாழ்த்தா யவனபுகழைத்
கலலாப்நிற் கேதோ கதி

50[சு]

கதியுளதோ வெண்ணுங்காற் காசினியி லெற்றான்
பதயுகள மன்றிப பகராய்—துதிபாவுஞ்
சுந்தா வளங்குலவுஞ் சீரலைவாய் மேயவருட்
கந்தா கருணாகரா.

கரந்தைமதி யாறணிபுங் கண்ணுதலோ னீன்ற
நிரந்தரநா செந்தூரி னிததன—அரந்தையொடு
தீராத வெவ்வினோய் தீராததேனையாட் கொண்டளித்தான்
பாராரு மெச்சப் பரிந்து.

பரிகரிதே ஞர்ந்துகடற் பாராணாட் செல்வர்
கரிகரியாய் மணபுதுதல் கண்டுங்—திராமெனவே
தேடிப் புதைக்கமனஞ் செலலாமற் செந்திலறிற்
பாடித் துதிக்கப் பணி.

பணிலே னுனை பென்றும் பண்டைமறை காலின்
றுணிவேபென் னாவித் துணையே—புணையாகப்
பூவா செழுங்கமலப் பொன்னடி தந் தாள்சன்ன
மாவாரி தாண்ட மகிழ்ந்து.

மகிழ்வா பிறந்தற்கு மாண்டனாய் பாடி
யிகழ்வா வே தாகமநா லென்றுஞ்—சகமீதி
லெற்றுங் கிவாசிற்தா ரெண்ணுங்கா லனைகருப்
பற்றக் கணத்தொழிதல் பண்பு

பண்டைவினை போக்கும பாஞ்சுடரைப் பவலுமிதோ
டண்டமெலா மீனறளிக்கு மாண்டவனைத்—தொண்டரெதிர்
வந்திடுமபை மாப்க்குமருள் வள்ளலை நெஞ் சேதாள
முத்துகடற் செந்திலிற்கண்டுப்

உய்யும வகையுளதோ வுத்துடக டந்தகனா
செய்யு துயரமெலா தீர்த்துநெஞ்சே—செய்யுணெடுங்
கன்னாரு முத்தமுலா காலிட றுஞ் சீரலைவாய்
மன்னாருள் ம்பா நுலையி மற்று.

வெண்பாவந்தாதி

மற்றுமொரு தேவை மற்றது பணிவென
முற்றத் துறந்த முனிவருத்—குற்ற
துணையான சீலைவாய்த் தூயவனுக் காளா
யிணையாரு மற்றே னினி.

(102)

இனிதுதிருச் சீலைவா பெண்கடிகொன் பொற்றூர்.
கனவாதம பொங்கியெழு மண்பாற்—கவிபு
மனமடைபுப் பெற்றாட வரைவிலலாக் கோடி
சுன்ன மெடுக்குமினும் தான

(103)

தானே கருணையினர் நன்னிலைகாடி ததமிழர்
கூனைய முற்று மொழித்தருளித்—தேனாறுஞ்
செயிதழ்ப்பூங் தாமரைதங்கள் சித்தனைசெய் வாழ்வளித்தான்
ஆபுகழ்த் சீலைவா யான

(104)

ஆன பாசமா' வாழகட லவழிங் தெண்ணரிய
வினாவ மெய்தி யிறந்தொழிபா—தேனமு
னோதிரமுந் தேநெயர் கோபெருஞ்சொ ல சீலைவாய்
காதனிநு தானமலரை காடு.

(105)

காடுவதுஞ் சீலைவாய் காதனிநு தாண்டலொ
கூடுவதன னோனடியா டொட்டிமே—தேடுவது
மின்னே றிடைக்குறமின் மேவுதக னின்னருளே
பின்னே தெமக்குப பிறப்பு.

(106)

பிறிதொன்றை காடப் பெரிதுளதோ வாணன்
சிறிதென்ற நிகழிலைஞ் செடதூரக்—கிறைவன்றான
பாதம பணிந்து பாகதிபெற் றுய்யவல்லால
ஏதவகொ ணெஞ்சே யியம்பு.

(107)

இயமுழங்குஞ் சீலைவா யெகதைதிருக் கோயிற்
புயன்முழங்குங் கோபுரமுன் போகது—மயவொழிந்து
பாடுகிலை பாடிப பணிகிலையெவ் வாறோநீ
கூடுவது முத்திகெறி கூறு.

(108)

திருச்செந்தில்

கூற்றுறழ்வை வேற்கட் கொடியிடையார்க் காட்பட்டு
மாற்றரிய சென்ம மறிகடல்வீழ்—தாற்றரிய
அன்படைவே னைத்தயவாற் றூக்கிச்செக் தூராபே
ரினபமுற வைப்பதினி யென்று (௧௬)

என்றுமுனைப் பாடி யிறுமாந் திருப்பதன்றித்
அன்றுடற் சேலேவாய்த் தொல்லோனே—குன்றுதொறு
மாடற் கிசைகத வமலா பிறதெய்வ
காடிப பணிவுதிலை நான், (௨௦)

கானுணர்வு பெற்றதொரு நாண்முதலாய் நின்மலர்த்தாட்
கானதுதி செய்துவப்ப தன்றியுண்டோ—வேனயனக்
களள்ளிழ்பூந் தார்க்குறமின் காதலா வேழையின்மே
லெள்ளளவு நீயிரங்கா தென், (௨௧)

என்னபிழை நாயே'னிழைத்தாலுஞ் சேலேவாய்
மன்னவவை யெல்லா மனங்குறியா—தென்னையம்பொற்
பூப்பதுமத் தாள்பரவும் புண்ணியரிற் கூட்டியென்றுங்
காப்பதுமக் கான கடன், (௨௨)

கடலொருகால் வாயாநங் கத்தனருட் கெண்ணில்
இடருழலு நெஞ்சே யெழுந்து—கொடிநுடங்கு
மாடமலி சேலேவாய் மாநகா சென் றெந்தைபுகழ்
பாடுதூநா முய்யும் படி (௨௩)

படியொடுவிண் னானும் பதம்பெறினுந் தீவாய்க்
கொடுவோரும் றுலுமுனைக் கூறுந்—தடமொழியேன்
தென்கடன்முத் தஞ்சொரிந்து சேவிக்குஞ் சேலேவாய்க்
கண்மணியே யுண்மைபிது கான் (௨௪)

கானே னுனைப்போலுங் காசினியின் மெய்த்தெய்வஞ்
சேனாடர் போற்றுந்ருச் செந்தூரா—வேனானும்
பேரழகா தெய்வப் பிழகணவா நீபமலாத்
தூரழகா நின்கருணை தா, (௨௫)

வேண்பாவந்தாதி

தாவென்று போயிரக்குத் தன்மையுமலத் தேற்றவரைப்
போவிவலை யென்றனுப்பும் புன்றொழிநு—நாவென்ற
நிற்பவா வன்னெஞ்சு நீண்டபுகழ்ச் சீரலைவாய்க்
கற்பகமே போக்கியெனைக் கா. (௨௬)

காக்குநெடு மா லுங் கமலமலர்ப் பண்ணவனும்
போக்கும் புரந்தகனும் போற்றிசைப்பத்—தாக்குமுனை
வாளவுணர்ச் செற்றலைவாய் வள்ளலருள் செய்தானபுத்
தேளிரமிழ் துண்ணுஞ் சிறப்பு (௨௭)

சிறப்புதவுங் கல்விச் செழிப்புதவு மெய்தாத்
துறக்கவள னிம்மைதருந் தொல்லை—மறப்பகைகொண்
றந்தமிலா நக்த முத்தி யாக்குமிசைச் சீரலைவாய்க்
கந்தபிரான் செம்பொற் கழல (௨௮)

கழலினையும் வெள்ளக் கருணைமலாக் கண்ணு
மழகொழுகு மாமுகங்க ளாறும்—பொழிநிறை
மாணிங்க வண்ண வடிவுஞ்செந் தூரினெஞ்சே
நாணத் தவஞ்செய் கடிது (௨௯)

கடிமலரோன் முன்னெழுதுங் கையெழுத்துன் செம்பொன்
னடிமலர்வைத் தாலழியா வாற்ற—லுடையதுவோ
புண்ணு டயிற்குலிசப் புத்தே ளடிபரவ
விண்ணு டளித்தாய் விளப்பு (௩௦)

விளங்குமறை யுட்கிடந்த மெய்ப்பொருளு முள்ளக்
களங்கறு மெய்ஞ்ஞானநெறி காணும்—வளங்கொணவ
வற்புதப்பே ரின்பமுத்தி யாகுமிசைச் சீரலைவாய்க்
கற்பகத்தைக் கைதொழுதக் கால். (௩௧)

கால்வருடி மாதரிரு கட்கடைபார்த் தன்னவர்பான்
மால்பெருக வேங்கி யயங்காதே—நாலவரருள்
பாடிளமெய்ஞ் ஞானப் பணுவதுள சீரலைவாய்த்
தேவுளனெஞ் சேதுதிகள் செய்- (௩௨)

செய்ய பவளச் செழுங் துன்றே கூற்றுதைத்த
ஐபவிடைப் பாகனருங் குமரா—உப்பவென
யாண்டவனே சீரலைவா யாநியே நீபமலா
பூண்டவனே நீயென் புகல. (௩௩)

புகலரிய வேதப பொருளா யுயிரகட்
கிபரவாழ் வீபு மிறையாய்—மகபதிமால்
வேதனாற் கெட்டா விழுப்பொருளாஞ் சீரலைவாய்
நாதனுக்கா ளென்றென்று நான (௩௪)

நானே யறிந்துதொழ நலலறிவில் லாமைகண்டே
தானேவா தென்னேத் தடுத்தாண்டான்—மீனேறு
தண்கடனமுத் தஞ்சொரியுந் தன்னிகரில் சீரலைவாய்ச்
சண்முகவேள் பொன்னடி கடந்து. (௩௫)

தந்தைதிருச் சீரலைவாய்ச் சண்முகனே தாயாவார்
பைந்தொடிதெப் வாணைவள்ளிப-பாவையரே—சொந்தத்
துணைவாயில் வேனமபிலை சுற்றமவ னனப
ரிணைபெனக்கிங் காவா ரெவர் (௩௬)

ஆவதுக மிச்சைவண்ண மாகா தனவுநெஞ்சே
யாவையுநஞ் செய்கையினென் றேங்காதே—தாவினெழில்
வேரலைவாய் மென்பணைத்தோள் வெற்புரையின் கன்னியருள்
சீரலைவா யீசன செயல. (௩௭)

செயலற்றுன் பொன்னடக்கென் சிந்தையெலா மாக்கி
மயலற்று வீழபுலனகள் வாட்டி—யிபலபெற்ற
செந்திற் பதியாய் சிவானந்த வாரிதினைத்
தெந்தவிதமுப்கே னிசை. (௩௮)

இசையுற்று வாழ்வாதற்கே யெண்ணிசனை யுற்றேன்
வசையுற்று மாழ்கல வழக்கோ—நசையற்றார்க்
கின்பமருள் செந்து ரிளங்குமரா கிண்கிணிகுழ்
பொன்பதுமத் தாளாய் புகல் (௩௯)

வெண்பாவந்தாதி

புகலிடமலே றுண்டோ பொறியில்காள் செநதிற்
சகடபுகழெழ மீசனடி சாரார்—கிகலிக்
கதுமெனவிங் காவிதனைக் கைக்கொள்வான் மேதிப்
பொதுவனுளஞ சீறிவரும் போது (சுய)

போதிருக்கச் சோலைதொறும் போயெடுத்துச் சோலைவாய்
நாதனிநு தாடகணிய நாடாமற்—காதடாக்குஞ்
சேலைகி வாடகட் டெரிவையாக்கே நீபுரியும
வேலைமெலா நெஞ்சகமே வீண. (சுக)

விணுக் குழைத்து வெறுக்கக் குவைதேடி
நாணுக்கு நாளு நலியாமே—பூணுக்
கழகனிக் தும பேரெழிற்றெப் வாளைபுணா செநதிற்
குழநகினைப் பாடவருள் கூட. (சு2)

கூத்தவயிற் கணனூற் கொமைதாமென் வெம்முலையாற்
சோத்தவழு தன்னமொழிச் செப்பநதாற்—சோத்தவறி
வெலலாங் சுவாமடவார்க் கெய்த்தினையா தெற்குலையாய்
கலலா னனிநதா னலம. (சுந)

நலனிறைந்த கன்னியர்போ னுடுபுகழ்ச் செநதிற்
குலமறைக்கு மெட்டாத கோவே—யுலகினிலயாம
மற்றேரரை நோக்கி மகிழா துணைப்பணிகது
மெற்றோ விரங்கா தெமக்கு. (சுசு)

எம்படாசெய் துனபொன்று மெய்தாவாம்பாரி
லமைபிறவி மாய்வுமுற வாசும்—தமநெடுங்
காரலையா யோதக் கடலருகே யோங்குதிருச்
சோலைவாய் கண்டவரைச் சென்று (சுரு)

கண்டவரை லாம்பங்கக் கைநவலெ டம்புனைந்து
கொண்டளவி லாப்பெருமை கொண்டிகை—முண்டும்
அருடபாவி நெஞ்சேமெய் யனபுசெய வின்னும்
விரும்பாவி தென்ன விடபு (சுகு)

வியப்புடைத்தே நானிலத்து மெய்யன்பர்க் கெல்லாங்
கயக்கமலக் கட்டுறமின் காந்தன்—மயற்கருத்தி
னுன்ன ருழையெய்தா ஷோங்குபுகழ்ச் சீரலைவாய்
மன்னு னெனக்கனித்த வாழ்வு (சௌ)

வாழ்வடையுங் காலை மகிழ்கின்றாய் தீவினையாற்
ருழ்வடையுங் காலைச் சலிக்கின்றாய்—பாழ்மனமே
எல்லா மிறையருளென் றெண்ணியிது மாப்புநிலை
வல்லாண்மை யாக மதி. (சௌ)

ஆகமவே தப்பொருளை யாய்ந்தறிகி லேன்செந்தி
லேககினைப் பூசைசெய வெண்ணுகிலேன்—பாகமுத
மன்னமொழிப் பாவையர்க்கே யாளானே னெவ்வணமோ
கின்னலகன் றின்பமடை வேன். (சௌ)

வேளிற் கணை தனும் வெங்கலியும வேட்கைகளும்
தானுற் றலைக்ககின் தாண்மறத்தே—யானித்தம்
வம்பவிழுஞ் சேலையலை வாய் க்குமரா தீப்புழுப்போல்
வெம்புதுபர் போக்கு விராது. (சௌ)

விரைமலர்ப்பூத் தரீமரைநேர் மென்கொட்டி யாங்காற்
றிரைமணிமுத் தங்கொழிக்குஞ் செந்தூர்க்—குரைகழலெம்
ஆண்டவனைப் பாஷாண்ட ராதரிக்க மாயைபுரிந்
திண்டலையுந் தேவரிணையே (சௌ)

இணைபிரியா நேசருந் விற்பமனை யானுந்
துணைவரொடு சுற்றத்தார் சூழ்ந்து—தணலுமிழ்கட்
காலனுயிர் கொள்ளக் கறுத்துவறிற் காப்பாரோ
மாலொழியா நெஞ்சே மறித்து (சௌ)

மறிப்பாரு னைபெவரே வார்கடல்கூழ் செந்திற்
குறப்பாவை கொங்கைபுணர் கோவே—தறைப்பாலென்
கிந்தா குலமொழித்துன் சேவடிக்கா ளாக்கியரு
டந்தா லடாதென்று தான (சௌ)

தானென் றழியுஞ் சடத்தைமதித் துப்பிறவி
யுனர் தருங்கடற்பட் டோய்வேனுக் —கானந்த
மாகவெதிர் தோன்றி யருள்புரிய வெண்ணுதியோ
வாகைபுனை செநதிலிறை வா

(௫௪)

இறைப்பொழுதே னுத்தன்னை யேத்தினரைக் காக்கச்
சிறைக்கலபி மேற்கொண்டு செநதே ---- னுறக்கமலம்
பூத்திருக்குஞ் செய்களெலாம் பொன்சொரியுஞ் செநதிலிறை
காத்திருக்குஞ் சித்தங் களித்து.

(௫௫)

களியரெனப் பலசமயக் கத்தான் மயங்கித்
தெளிவிழந்தே னுண்மை தெரியேன்—உளமெவிர துன்
பூக்தமலாத் தாளே புகலடைந்தே னஞ்சலெனக்
காத்தருள்செய் செநதின்முரு கா .

(௫௬)

முருகா திருச்செநதின் முன்னவா வென்றென்
றுருகாத பேதைக் குறுமோ---வருகாக்
கதிபுந் திருவுங் கருதயன்மா விரதா
பதிபுந் தருமபொற் பதம

(௫௭)

பொன்னை மனையைப் பொருளைச் சதமென்று
தன்னை யிழந்த தகவிலியேற்—கனனை
யனையாய் திருச்செந்கிலை யாநின் னுண்மை
வினையோகி யாடகொள் ளினி

(௫௮)

இனிபேனுந் துன்பமகன் நிற்பமுற லாமென்
றனைபோலுஞ் சீரலைவா யப்பா—வுனையோ திச்
சித்தங் களிப்பேனைத் தீராத் துயரிலுற
வைத்தனையிஃ தென்ன வழக்கு

(௫௯)

வழங்குவையோ செந்தில் வரதா வெனக்குஞ்
செழுங்கமல வேதனரி திங்கட்—கொழுநதும்
இணர்க்கொன்றை யுஞ்சூடு மீசன்முடி மீது
மணக்குந் திருத்தாண்மலர்

(௬௦)

தாண்மலருஞ் செங்கைத் தடமலருந் துங்கமகி
வாண்டுகழும் பேருட் சண் மாலரும்—தோண்டலையும்
வாயார வாழ்த்தி வணங்குவார் தந்தனனான்
மாயா விசைச் செந்தின் மன்

(சுக)

மன்னுபுகழ்ச் சீரலைவாய் வள்ளலெனச் சிந்தைசனிந்
துன்னுதொறு மானந்த மூற்றெடுத்துப்—பன்னுபுல
னைந்தும பொதிந்தவச மாகித்தனையும்நற்
துயந்துகதி கண்டே னுவந்து

(சுஉ)

வந்தனைசெய் யன்பாக மாமலரோ பொய்மையிலாச்
சந்தமறை நாலின் றனிமுடியோ—சந்ததமு
மும்பரயன் மால்புகழ் வோங்குசெந்தி லாலயமோ
எம்பெருமா னீவா ழிடம

(சுந)

இடப்பா லொருமடவாட் கீந்துசடை மேலோர்
மடப்பா வை மேவவருள் வள்ளல்—விடைப்பா
லெழுவா னுகந்தருளு மெநதையைச்செந் திற்கண்
டொழுவா தம பங்கே சுகம

(சுச)

சுகமே பெறுவதன்றித் துன்பமொரு நாளுஞ்
சுகமே லுணர தவிலோஞ் சற்றும்—பகடுவான்
பாசமினி யஞ்சுகிலோம் பார்புகழுஞ் சீரலைவாய்
ராசன்டிக் காளான யாம

(சுரு)

யாமே பெறுதுமினி யேங்கன் மடநெஞ்சே
பூமே லயனனமாய்ப் போந்தறியாத்—துமேவு
குன்றவரி விற்காத்தான் கோமுடிமே லின்பமுறச்
சென்றலரும் பூங்கமலத் தேன

(சுள)

தேனோ செழுங்கனியோ தீம்பாகோ தெள்ளமுது
தானோ வெனப்புலவர் தாபபுகழ்—யானாரும்
பைநிழி லேபுண்ணைப் பாடவலை வயாய்க்குமார
வந்துது லோது வாககு

(சுள)

வாக்கும் பலிக்குமின்ப வாழவுவரும் பூமடவார்
 ரோக்குமக லா திருக்கு துண்ணறிவுண — டாக்கு
 மணப்போ தணியுமலை வாய்க்குமரா வென்று
 கணப்போது சிந்திப்பா கடகு

(௬௮)

சித்திக்க வைமபுலனுந் தித்திக்குந் தீங்கருமபை
 வந்திக்க வாழ்வுதரும வான்மணிபைப— புத்திக்கு
 கூந்தலிருள் போககுங் கொழுஞ்சுடரைச் சீரலைவாய்
 சோநதுபணிந் துற்றேன நிரு

(௬௯)

திருமாலோ நான்முன்னே சேணபுரக்குந் தெய்வத்
 தருமாலோ முந்நினவா தாற்றப...பொருளான
 மூவாக்கு முன்னுப் முனையதவலை வாயாநின
 னேவந் முழுமபாள நில

(௭௦)

ஆளான தின்றலைவா யாண்டவனுக் கின்றடையிற்
 நேளாடோ வென்னுலையேல கேடழிலையோ — வாளாலே
 வீசச் சினந்துவரு வெப்பவற்குந் தண்ணருளாற்
 பாசத் தளையறுத்த பண்பு

(௭௧)

பண்ணமைந்த மாமயிலாய்ப் பார்ப்பாக்குஞ் செந்திலன்மேற்
 கண்ணுங் கருத்துங் கலந்திருத்தி — யெண்ணு
 மடியாரைத் தேடி யவரிடமே சென்று
 குடியாக வாழங் குகன்

(௭௨)

குகனை திருசெத்திற் கொற்றவனே கங்கை
 மகனை மெய்ஞ்ஞான வளமே— யகமாயை
 வென்றாக்கும பூங்கழலாய் வேதமுதல வாகதநீ
 யென்றாக்கு முண்டோ விடா

(௭௩)

உண்டெனமெப் வேத முரைக்குந் தனிமுதலை
 மிண்டருணர் கிலலா விழுப்பொருளை வண்ணெழித்
 தண்டே னுண் டாடுந் தழைப்பொழிக்குழ் செந்தவிலே
 கண்டேனுள் ளின்பங் கலந்து

(௭௪)

கலகலென வம்பொற் கழலூ புரங்க
 ளொலிசெயரீ மென்முனம்வந் துறறால்—விலவிலத்தே
 யென்பத மெலலா மிரிநுவிடை கொள்ளாதோ
 வினபநத மில்லா யிசை (எரு)

இசையுமுனக் கியான்பெருமை யெய்திச் சிறந்தால்
 வசையுமுனக் கியானிழிநு மாழ்கின்—திசையனைத்து
 மூமெ புகழ்ச்செந்தின் முன்னவா நினகருணை
 நாமெ பிலையேற்கு நலகு (எக)

நலகுரவே வேறிடரீ நாடியெனை விட்டோடிச்
 செலகுவதே நிறகுச் சிறப்பிலையேல—நலகுமருள்
 வாரி நிகுத்தவலை வாயான முனியினயிற்
 கூரிலவே லேவிக் கொலும (எஎ)

கொலைபயிலும் வாட்கட் கொடியிடையார் கொங்கைக்
 கிலையளவென நெண்ணுமப லெப்திக்—குலைமனமே
 காணாழி செந்திற் கடவுளடி போற்றவுறும்
 வாலுடா போற்றும் வளம (எஅ)

வளங்கொடிருச் சீரலைவாய் வள்ளலடி போற்ற
 விளங்குமணிக் கோபுரமுன மேவ—உளங்கொளூல்
 லின்பமெலாங் கூடி யெநிகொண் டழைத்தடுமே
 துன்பமெலா மோடத் துறநது (எக)

துப்பனைப மேனிச் சுடரையடி யார்க்கெய்ப்பில்
 வைப்பனைய ஞான வளமையினை—யப்பனையென்
 னுறியிரைச் சீரலைவா யானைமறந் துய்வேனோ
 தாரணியி லோகணமுந் தான் (அய)

கணங்கொண்ட தேவமெலாங் கைகுவித்துச் சால
 மணங்கொண்ட பூச்சொரிந்து வாழ்த்து—வணங்குஞ்
 சரணமல ரென்றலைமேற் சாத்தியலை வாயா
 மடிண்மொடுவமபவமு மாற்று (அக)

மாற்றுகாயாச் செம்பொன்னே மாணிக்கத் தூமணியே
சாற்றுபுகழ்ச் சீரலைவாய்த் தாருவே—போற்றியுனை
யேகா தவித்திறைஞ்சு மென்றுயரம் வேர்மாண்டு
போகாவி தென்னந் புதம.

(௮௨)

அற்புதமா மென்பர்சித்தி யானவெட்டு மாற்றிலெழும்
புற்புதனோ யாக்கைப் பொதுவிழைந்திங்—கற்பகலும்
நீண்ட புகழ்ச் சீரலைவாய் நின்மலனை யெப்பொருட்கு
மாண்டவனைப் போற்றவறி யா.

(௮௩)

அறியேனை யெவ்விதத்து மாட்கொள்ளா யாயிற்
பிறிதோர புகலுளதோ பேதைக்—குறிதானிக்
கூட்டிநு ரெப்தயிரால கொண்டருந்து மான்மருகா
வேட்டவந் தத்தாள் விரைந்து

(௮௪)

தத்தா வளமுகனைத் தனதுனையாப் பெற்றவயிற்
கத்தா திருச்செத்திற் காவலா—நொந்தா
ருளமசிழ வந்தாங் குதவுயி லாபநின்
நளமலாபபெற் றுனே சரண்

(௮௫)

சரணமென நாடித் தனையடைந்தார், கென்றும்
அரணமெனச் செந்நிலம னாயன—கிரணமணிப்
பொன்செய்மாநூபுரத்தாள் போற்றிசெயா தின்றளவு
மென்செய்தாய் நெஞ்சே யிவண

(௮௬)

வண்ணமலா தூவி வணங்கவறி யேன்சித்தத்
தெண்ணவறி யேனுன்கை யென்செய்கென்—புண்ணியநீ
பாட்டினு லன்பா பரவுபத மெற்கருளாற்
காட்டினு லுண்டு கதி

(௮௭)

கதிரை மதியைக் கனலைவிழி யாக்கொண்
டிதழிமுடி மேற்கூடு மீசன்—றுதிபுரியத்
தப்பா மறைப்பொருளைத் தத்தருளிச் சீரலைவாய்
வைப்பாவுற் றுனவனெம் வாழ்வு-

(௮௮)

திருச்செந்தில்

வாழ்வா வதுசெந்தில் வானவனைச் சிங்கித்துத்
தாழ்வாய் வணங்கிச் சலுகிவிக—மேழ்பிழப்பு
மற்ற ரடிப்புழுதி யாழிக் களிப்பதுவே
மற்றேறு மின்றா மதி

(அ90)

மகிகெட்டே நின்னை மறந் தினைத்தே னின்னாள்
துதிபெற்ற சீரலைவாய்த் தொல்லோய்—விதிபெற்ற
துன்பந் துடைத்த சுட ரிலேவேற் கந்தாவுன்
அன்பொன்று நாயேற் களி

(அ91)

அளிசிறந்த கற்பகத்தை யன்புசெயு மன்ப்
ருளமலிந்த ஞான வொளியைக்—களிசிறந்த
வண்டாடுஞ் சோலைபலை வாயினிலே சென்றொருந்காற்
கண்டாலே தீருங் களி

(அ92)

கவிகடலபோற் கெக்கரித்துக் காலபடர் கிட்டிக்
குலைகுலைபத் தாக்கியுயிரகொள்ளப்---பொலிவிழந்து
வாடாத முன்னமலை வாயாநின் பொன்னடிபைத்
தேடாத நாங்குதவி செய்

(அ93)

உதிப்பதினுஞ் சாவதினு முற்றுமுலா வண்ணங்
கதிக்குரிய ஞான நெறி கண்டு—விதிப்பதும
வேதாவு நாடருகின் மெய்ப்பதமேத் தக்கருணை
தீதர் செயந்தியினு தா

(அ94)

தாமதரீ செய்யத் தகுமோ வுனையன்றிப்
பூமிதனில் வேறோடு புகலுண்டோ—காமனுதற்
கண்ணு லெரிபக் கறுத்தா னருள்பவள
வண்ணு வடிவேல வா.

(அ95)

வாவாவென் றுன்னை வநுந்தியனிழத் தாலருளிற்
தாவாவென் றென்னைத் தயவுடனே—மாவென்று
விண்ணு டளித்த விமலா புரந்தருள
விவண்ணுத தென்னோ இசை

[அ96]

வேன்பாவந்ததி

என்றோ வறிந் திங்கெனக்குதவ வின்றகிசத்
தன்றோ வறிநதுவருந் தாய்போல—முனனோடு
பினனற்ற சோலைவாய்ப்புபெம்மானே நாயடியேன்
முன்னிற்கு மாறே முயல.

(கூசு)

முயற்சியெலாம வீணே முடிவதுண்டோ நெஞ்ச
மயக்கம்லாத் தொண்டரெலாம வாழ்த்தித்—கியக்கமறப்
பாடிப் பணியுமலை வாயான பதமலரை
நாடிப் பணியு நமக்கு.

(கூசு)

குற்றமனந் தமபுரியுங் கொள்கையுணர் விலலாவென்
செற்றறி வி னுக்கியலழைச்செய்யுமவை—முற்றமறந்
நதுப்பவெனைக் கூப்ப துனக்கியலபா னுலையாயத்
தாய்பவெனக் குறுகியே துயா.

(கூசு)

துயாடுகடவுஞ் செமத் தொடர்பறவும பாழ்த்த
மயலக்டவு மெஞ்ஞானம் வாய்ப்புற—றயாவறநின்
மோனத் திருக்கு முறைமைதனைச் சோலைவாய்
ஞானக் குருவே நவில

(கூசு)

நவிலவெளி தான நலமினிது கூட்டுந்
தவமுடைய னானேன நமியேன—குவிமனத்தோர்
பத்திக்கு வாப்ததசெநகிற் பாக்கியமே யுள்ளவுள்ளத்
கித்திக்கு நினனிருநாட் சோ.

(கூசு)

செநகிலாண்டவன் திருவடிவாழ்க

முற்றிற்று.

செந்திலாண்ட வன

திருவடி ஆணை

திருச்செந்தில

வெண்பாவந்தாதி

—(*)—

இஃது

திரிபிரபுரம்

திரு-சிவானந்தசாகரமேய சுவரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

—(*)---

செய்யாமாணாக்கப்பட்டு

செனனை ஆரியன ஹைஸ்கூலத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஆ. சேதுராமபாரதியாரால்

—(*)---

நடுக்காவேரி

ஐதற்குருநகர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1898 (1921)

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

காபடி.

திங்கணுதல் வள்ளிபுணா செந்திலாக்கு வெண்பாவாற்
பொங்குகவை யரதாதி போற்றிசெயத்—துங்க
மருவா ரணமுகத்தான மாலயிடையா வீன்ற
கருவா ரணமுகத்தான காபடி.

நூல்.

சீபாவுஞ் செந்திலமா தெய்வச் செழுஞ்சாடோ
பாபபவு மோனப பரசிவமே—நாபரவும
வேதனெடு மாலபணியு மெப்பொருளே யிங்கெனக்குன்
பாதமல ரன்றியுண டோ பறறு. (க)

பற்றறுத்தாக் கின்பம பயக்கும பகநதேனை
நற்றவத்தோ நாடு நறுங்கனியை—யெறறுகடற்
சீரலைவாய்க் கற்பகத்தைச் சென்றுபணி யாதெவனோ.
ஊரலைவாய் நெஞ்சே யுரை. (உ)

உரைக்குந் தரமாமோ வொண்கமலப் பூமே
லிருக்குமொரு வற்குமரிக் கென்று—திருக்கிளர்வெண்
மூரலைவாய் வள்ளியிரு முற்ற முலைக் குருகுஞ்
சீரலைவா யப்பன் றிறம் (ங)

தினழிவாய் பேதையர்க்குச் செய்தேவ னாளு
மறநெறியோர் சற்று மறியாய்—மறநெறிகள்
வல்லாய்செந் தூரனடி வாழ்த்தா யவனடிகழைக்
கல்லாப்பிற கெதோ கதி (ச)

கதிபுளதோ வெண்ணுங்காற் காசினியி லெற்குன்
பதபுகள மன்றிப பகராய்—துதிபரவுஞ்
சிந்தா வளங்குலவுஞ் சீலேவாய் மேயவருட்
கூதாட்கருணா கரா.

(சு)

கரத்தைமதி யாறணியுங் கண்ணுதலோ வீன்ற
நீர்ததாரற் செந்தூரி னித்தன—அர்த்தையொடு
தீராத வெவ்வினே நோய் தீர்த்தெனையாட் கொண்டளித்தான்
பாராரு மெச்சப பரிசுது.

(சு)

பரிகரிதே ஞுர்த்துகடற் பாராண்ட செல்வர்
கரிகரியாய் மணபுகுதல் கண்டுந்—திரமெனவே
தேடிப் புதைக்கமனஞ் செல்லாமற் செத்திலநிற்
பாடித் துதிக்கப் பணி.

(எ)

பணியே னுணையென்றும் பண்டைமறை நாலின்
றுணியேயென் னாவித் துணையே—புணையாகப்
பூவா செழுங்கமலப் பொன்னடித் தாள்சன்ன
மர்வாடி தாண்ட மகிழ்ந்தது.

(அ)

மகிழ்வார் பிறத்திற்கு மாண்டரைப் பாடி
மிகழ்வாவே தாகமநா லென்றுஞ்—சகமீதி
லெற்றுக் கிவாடிறதா ரெண்ணுங்கா லன்னை கருப
பற்றக் கணத்தொழிதல் பண்பு

(சு)

பண்டைவினை போக்கும பாஞ்சுடரைப் பல்லுயிரோ
டண்டமெலா மீனறளிக்கு மாண்டவனைத்—தொண்டரெதிர்
வந்திடுமெபை பாய்க்குமருள் வள்ளலை நெஞ் சேதரள
முததுகடற் செந்திலிற்கண் டிய

(ய)

உய்யும் வகைபுளதோ வுத்துபக டந்தகனூர்
செய்யுந் துயாமெலா திரகதுநெஞ்சே—செய்யுணெடுங்
கன்னறரு முததுடிவா காளிடறுஞ் சீலேவாய்
மன்னருந்

(ருச)

வேணபரவந்தாதி

மற்றுமொரு தேவை மறந்தும் பணிவேனோ
முற்றத் துறந்த முனிவாருக்—குற்ற
துணையான சீரலைவாய்த் தூயவனுக் காளா
யிணையாரு மற்றே னினி.

(௮௨)

இனிதுதிருச் சீரலைவா பெந்தைபிரான் பொற்றாட்
கனவாதம பொங்கியெழு மனபாற்—கனியு
மனமையப் பெற்றால் வரைவில்லாக் கோடி
சனன மெடுக்குறிலூர தான்

(௮௩)

தானே கருணையினர் நன்னிலைகாட் டிததமியற்
கூனைய முற்று மொழித்தருளிக்—தேனாறுஞ்
சேயிதழ்ப்பூர தாமரைத்தாள் சிந்தனைசெய் வாழ்வளித்தான்
ஆபுகழ்ச் சீரலைவா யான்

(௮௪)

ஆன பரசமா' வாழ்கடல்வீழ்ந் தெண்ணரிய
வினபவ மெய்தி யிறந்தொழியா—தேனமுட
னோதிமமுந் தேமொற் கோமபெருள்சொல சீரலைவாய்
நாதனிரு தாண்மலரை நாடு.

[௮௫]

நாவெதுஞ் சீரலைவாய் நாதனிரு தாண்மலரே
கூடுவதன் னோனடியார் கூட்டமே—தேவெது
மின்னே ரிடைக்குறமின் மேவுகுக னின்னருளே
பின்னே தெமக்குப் பிறப்பு.

(௮௬)

பிறிதொன்றை நாடப் பெரிதுளதோ வாணன்
சிறிதென்ற நித்திலைஞ் செந்தூர்க்—கிறைவறன்
பாதம பணிந்து பாகதிபெற்றுப்பயவலலால
ஏதங்கொ ணெஞ்சே யியமபு.

(௮௭)

இயமுழங்குஞ் சீரலைவா பெந்தைதிருக் கோயிற்
புயன்முழங்குங் கோபுரமுன் டோகது—மயலொழிந்து
பாடுகிலை பாடிப் பணிகிலையெவ் வாறோநீ
கூடுவது முத்திரெறி கூறு.

(௮௮)

கூற்றுறழ்வை வேற்கட் கொடியிடையாக் காட்பட்டு
மாற்றரிய சென்ம மறிகடலவீழ்—தாற்றரிய
அனபடைவே னைத்தயவாற் றூக்கிச்செந் தூராபே
ரினபமுற வைப்பதினி யெனறு (10க)

என்றுமுனைப் பாடி யிறுமாந் திருப்பதன்றித்
துன்றுடற் சீரலைவாய்த் தொலலோனே—குன்றுதொறு
மாடந கிசைநத வமலா பிறதெப்வ
காடிப் பணிவதிலை நான. (10உ)

கானுணாவு பெற்றதொரு காண்முதலாய் நின்மலர்த்தாட்
கானதுதி செய்துவப்புகனறியுண்டோ—வேனயனக்
தள்ளவிழ்பூந் தார்க்குறமின் காநலா வேழையினமே
லெள்ளளவு நீயிரங்கா தென். (10க)

என்னபிழைநாயே னிழைத்தாலுஞ் சீரலைவாய்
மன்னவவை யெலலா மனங்குறியா—தெனனையம்பொற்
பூப்பதுமத தாள்டாவும புணணியரிற் கூட்டியென்றுங்
காப்பதுமக் கான கடன. (10உ)

கடலொருகால் வாயாநங் கத்தனருட் கெண்ணில
இடருமலு நெஞ்சே யெழுநது—கொடிநடங்கு
மாடமலி சீரலைவாய் மாநகாசென் நெநதைபுகழ்
பாடுதொ முப்படிமபடி. (10ங)

படியொடுவிண ணாந் பதமபெறினுந் தீவாய்க்
கொடுகாந் றுலுமுனைக் கூறுந்—திடமொழியேன்
தெண்கடனமுத தஞ்சொரிந்து சேவிக்குஞ் சீரலைவாய்க்
கண்மணியே புணமைபிது காண (10ச)

காணே னுனைப்போலுங் காசினியின் மெய்த்தெய்வஞ்
சேனாடா போற்றுந்ருச் செநதூரா—வேணாணும்
பேரழகா தெய்வப பிடுகணவா நீபமலாத்
தாரழகா லொகருனை தா. (10ரு)

தாவென்று போயிரக்குத் தன்மையுமவத் தேற்றவரைப்
போவிலலை யென்றனுப்டும புன்றொழிலு—மாவென்ற
நிற்பாவா வன்னெஞ்சு, நீண்டபுகழ்ச் சீரலைவாய்க்
கற்பகமே போக்கியெனைக் கா. (உக)

காக்குநெடு மாலும் காலாலாப்பண்ணவனும
போக்கும புராததானும் போற்றிசைபட்ட—தாக்குமுனை
வாளவுனாச செற்றலைவாய் வள்ளலருள் செய்தான்புத்
தேளிரமிழ துண்ணுஞ் சிறப்பு (உஎ)

சிறப்புதவுங் கலவிச் செழிப்புதவு பெய்தாத்
துறக்கவள விரிமமைதருத் தொலை—மறப்பகைகொன்
நந்தமிடாகத் முதலி யாக்குமிசைச் சீரலைவாய்க்
கந்தபிரான செம்பொற் கழல (உஅ)

கழலினோடும் வெள்ளக் கரணமலர்க் கண்ணு
மழகொழுது மாமுருங்க ளாறும—பொழிகிரண
மாணிதக வண்ண வடிவுஞ்செந் தூரினெஞ்சே
காணத் தவஞ்செய் கழது (உக)

கழலாலான முன்னெழுதுங் கையெழுத் துன் செய்பொன்
னடிமலாவைத் தாலழியா வாற்ற— ஸுடையதுவோ
புணை டயிறகுவிசைப் புகழ்க் களப்பவ
விண்ணு டளித்தாய விளப்பு (ரு)

விளங்குமறை யுட்கிடந்த பெய்ப்பொருளு முள்ளக்
களங்கு மெயஞ்ஞானநெறி காணும்—வளங்கொணல
வற்புதபபே நிற்பமுத்தி யாகுமிசைச் சீரலைவாய்க்
கற்பகத்தைக் கைதொழுதக் கால. (ருத)

காலவருடி மாதரிரு கட்டகடைபார்த் தன்னவர்பான்
மாலபெருக லைங்கி யங்காதே—காலவாருள்
பாவுளமெய்ஞ் ஞானபபனுவலுள சீரலைவாய்த்
சேவுளனெஞ் சேதுதிகள் செய். (ருஉ)

செய்ய பவளச் செழுங்குன்றே கூற்றுதைத்த
ஐபவிடைப் பாகனருங் குமரா—உய்யவெனை
யாண்டவனே சீரலைவா யாதியே நீபமலா
பூண்டவனே நீயென புகல. (௩௩)

புகலரிய வேதப் பொருளா யுயிரகட்
கிகபரவாழ் வீயு மிறையாய்—மகபதிமால்
வேதனரற் கெட்டா விழுப்பொருளாஞ் சீரலைவாய்
நாதனுக்கா ளென்றென்று நான் (௩௪)

நானே யறிந்துதொழ நல்லறிவில் லாமைகண்டே
தானேவந் தென்னைத் தடுத்தாண்டான்—மீனேறு
தன்கடன்முத் தஞ்சொரியுந் தன்னிகரில் சீரலைவாய்ச்
சண்முகவேள் பொன்னடி கடந்து. (௩௫)

தந்தைதிருச் சீரலைவாய்ச் சண்முகனே தாயாவார்
பைந்தொடிதெய் வாணைவள்ளிப-பாவையரே—சொந்தத்
துணைவரயில் வேன்மயிலே சுற்றமவ னன்ப
ரிணையெனக்கிங் காவா ரெவா (௩௬)

ஆவதுந மிச்சைவண்ண மாகா தனவுநெஞ்சே
யாவையுநஞ் செய்கையினென் றேங்காதே—தாவினெழில்
வேரலைவாய் மெனபணத்தோள் வெற்பரையின் கன்னியருள்
சீரலைவா யீசன் செயல. (௩௭)

செயலற்றுன் பொன்னடிக்கென் சிந்தையெலா மாக்கி
மயலற்று வீழ்புலன்கள் வாடடி—யியல்பெற்ற
செந்திற் பதியாய் சிவானந்த வாரிதினைத்
தெத்தவித முய்கே னிசை. (௩௮)

இசையுற்று வாழ்வதற்கே பெண்ணினை யுற்றேன்
வசையுற்று மாழ்கல் வழங்கோ—நசையற்றாக்
கின்பமருள் செந்துா ரினங்குமரா கிண்கிணிகுழ்
பொன்பது மத் தாளாய் புகல (௩௯)

புகலிடம்வே றுண்டோ பொறியிலிகாள் செந்திற்
சகமபுகழெழும் மீசனடி சாராக்—கிகலிக்
கதுமெனவிங் காவிதனைக் கைக்கொள்வான் மேதிப்
பொதுவனுளஞ் சீறிவரும் போது

(சும)

போதிருக்கச் சோலைதொழும் போயெடுத்துச் சீரலைவாய்
நாதனிநு தாட்கணிய நாடாமற்—காதடாக்குஞ்
சேலைநீகா வாட்கட் டெரிவையாக்கே நீபுரியும்
வேலையெலா நெஞ்சகமே வீணா.

(சுக)

வீணுக் குழைத்து வெறுக்கைக் குவைத்தடி
நாணுக்கு நாளு நலியாமே—பூணுக்
கழகளிக்கும பேரெழிற்றெய் வாளைபுணா செந்திற்
குழகநீனைப பாடவருள் கூட.

(சுக)

கூர்த்தவயிற் கண்ணாற் கொமைதர்மென் வெம்முலையாற்
சோத்தவழு தனன்மொழிச் செப்பததாற்—சோத்தவறி
வெலலாங் கவர்மடவாக்கெய்த்தினையா தெற்கலைவாய்
நலலா னளிததா னலம்.

(சுக)

நலனிறைந்த கன்னியர்போ னாடுபுகழ்ச் செந்திற்
குலமறைக்கு மெட்டாத கோவே—யுலகினிலயாம்
மற்றேரை நோக்கி மகிழா துனைப்பணிநது
மெற்றே விரங்கா தெமக்கு.

(சுக)

எமபடாசெய் துன்பொன்று மெய்தாவாம்பாரி
லமைபிறவி மாய்வுமுறா வாகும்—தமநெடுங்
காரலைவா யோதக் கடலருகே யோங்குதிருச்
சீரலைவாய் கண்டவரைச் சென்று

(சுக)

கண்டவரெ லாமபங்கக் கைதவவே டம்புனைந்து
கொண்டளவி லாப்பெருமை கொண நிகழ—முண்டும்
அநுமபாவி நெஞ்சேமெய் யன்புசெய வின்னும்
வீருமபாவி தென்ன விடபு

(சுக)

வியப்புடைத்தே நானிலத்து மெய்யன்பாக் கெல்லாங்
கயக்கமலக் கடகுறமின் காந்தன்—மயற்கருத்தி
னுன்ன ருழையெய்தா வோங்குபுகழ்ச் சரலைவாய்
மன்னு னெனக்களித்த வாழவு (௪௭)

வாழ்வடையுங் காலை மகிழ்கின்றும் தீவினைபாற்
ருழ்வடையுங் காலைச் சலிக்கின்றும்—பாழ்மனமே
எல்லா மிறையருளென் றெண்ணியிரு மாபபுறலே
வல்லாண்மை யாக மதி. (௪௮)

ஆகமவே தப்பொருளை யாய்ந்தறிகி லேன்செந்தி
லேககினைப் பூசைசெய வெண்ணுகிலென்—பாகமுத
மன்னமொழிப் பாவையாக்கே யாளானே னெவ்வண்ணமோ
வின்னலகன நினபமடை வேன. (௪௯)

வேனிற் கணை தனும் வெங்கலியும வேடகைகளும்
தானுற றலைக்கவின தானமறந்தே—யானித்தமு
வம்பவிழுஞ் சோலைலை வாய்க்குமார தீப்புழுப்பொல்
வெம்புதுபா போககு வினை து. (௫௦)

வினாமலர்ப்பூந் தாமரைநோ மென்கொட்டி யாங்காற்
நிரைமணிமுத் தங்கொழிக்குஞ் செந்தூக்—குறாகழலெம்
ஆண்டவனைப் பாஷாண்ட ராதரிக்க மாயைபுரிசு
நீண்டலைபுச் தேவரினை யே (௫௧)

இணைபிரிய நேசருநல வினபமனை பாளுச்
துணைவரொடு சுற்றத்தார சூழ்து—தணலுமிழ்கட்
காலனுபிர கொள்ளக் கறுததுவறிற் காப்பாரோ
மாஸொழியா நெஞ்சேழ்மறித்து (௫௨)

மறிப்பாருளை பெவரே வாகடல்குழ் செந்திற்
குறப்பாவை கொங்கைபுணா கோவே—தறைபாலென்
கிந்தா குலமொழித்துன செவடிக்கா ளாககயரு
டந்தா லடாதென்று தான (௫௩)

வெண்பாவந்தாதி

தானென் றழியுஞ் சடத்தைமதித் துப்பிறவி
யுரை தருங்கடற்பட் டோய்வேனுக் — காளந்த
மாகவெதிரா தோன்றி யருள்புரிய வெண்ணுதியோ
வாகைபுனை செந்திலிறை வா (ருச)

இறைப்பொழுதே னுந்நன்னை யெத்தினலாக் காக்கச்
சிறைக்கலபி மேற்கொண்டு செந்தே ---- னுறக்காரலம்
பூகதி நுக்குஞ் செய்களெலாம் பொனசொரியுஞ் செந்திலிறை
காததி நுக்குஞ் சித்தங் களித்து. (ருரு)

கனியபொனப பலசமயம் கத்தான் மயங்கித்
தெளிவிழுவதே னுண்மை தெரிபென் — மனமெளித்துள்
பூகதமலாத தாளே புகலடைந்தே னஞ்ச லெனக்
காததருள் செய் செத்தினமுருகா (ருசு)

முருகா திருச்செத்தின் முனைவா வென நென்
றுருகாத பெதைத் குறுமொ --- வருகாக்
கதிபுர திருவுங் கருதயனமா லெந்த
பதிபுர தருமபொற பதம (ரு௭)

பொனனை மனையைப் பொருளைச் சதபொன்று
தனைனை யிழந்த நகவிலியெற் --- கனளை
யனையாய் திருசெந்திலை யாநின னுண்மை
யினையொகி யாட்கொள ளினி (ருஅ)

இனிபேனுந் துன்பமகன் தின்பமுற லாமென்
றனைபொலுஞ் சீரலைவா யப்பா — வுனையொகி
சித்தங் களிப்பேனைத் தீராத் துயரிலுற
வைத்தனையிஃ தென்ன வழக்கு (ருக)

வழங்குவையோ செந்தில வரதா வெனக்குஞ்
செழுங்கமல வேதனரி திங்கட் — கொழுந்தாம
இணாககொன்றை யுஞ்சூடு மீசன்முடி மீது
மணக்குங் திருத்தாணமலர் (சுஉ)

திருச்செந்தில்

தாண்மலருஞ் செங்கைத் தடமலருந் துங்கமகி
வாண்டுகமும் பேரருட்கண் மாமலரும்—தோண்மலையும்
வாயார வாழ்த்தி வணங்குவார் தந்தனனால்
மாயர் விசைச் செந்தின் மன் (காக)

மன்னுபுகழ்ச் சீரலைவாய் வள்ளலெனச் சீர்தைசனின்
துன்னுதொறு பானந்த ழுற்றெடுத்துப்—பன் னுபுல
னைந்தும பொதிந்தவச மாகித்தனையுமநர்
துயந்துகநி கண்டே னுவந்து (கா2)

வந்தனைசெய் யனபரக மாமலரோ பொய்மையிலாச்
சந்தமறை நாலின் றனிமுடியோ—சந்ததமு
மும்பரயன் மாலுமுகழ வோங்குசெந்தி லாலயமோ
எம்பெருமா வீவா ழிடம் (கா3)

இடப்பா லொருமடவாட் கீந்துசடை மேலோர்
மடப்பாவை மேவவருள் வள்ளல்—விடைப்பா
லெழுவா னுகத்தருளு மெந்தையைச்செந் திற்கண்
டொழுவாராதம பங்கே சுகம (கா4)

சுகமே பெறுவதன்றிக் துன்பமொரு நாளுஞ்
சுகமே லுணர தலிலோஞ் சற்றும்—பகனாவான்
பாசமினி யஞ்சுகிலோம பாரபுகழுஞ் சீரலைவாய்
பாசனடிக் காளான யாம (கா5)

யாமே பெறுதுமினி யேங்கன் மடநெஞ்சே
பூமே லயனனமாய்ப் போந்ததறியாத்—துமேவு
குன்றவரி விற்கரத்தான் கோமுடிமே லின்பமுநச்
சென்றலரும் பூங்கமலத் தேன் (கா6)

தேனோ செழுங்கனியோ தீம்பாகோ தெள்ளமுது
தானோ வென்புலவர் தாம்புகழ்—யானாரும்
பைநிழி லெழுநனைப் பாடவலை வயாய்க்குமார
வந்துதா நீமது வாக்கு (கா7)

வெண்பாவந்தாதி

வாக்குந் பவிக்குமின்ப வாழவுவரும் பூமடவா
 டோக்குமக லா திருக்கு நுண்ணறிவுண் — டாக்கு
 மணப்போ தணியுமலை வாய்க்குமரா வென்று
 கணப்போது சிந்திப்பா கட்டு (௬௮)

சித்திங்க வையுலனுந் தித்திக்குந் திங்கருமபை
 வத்திங்க வாழவுநரும வானமணியைப் — புத்திக்கு
 கூடாதவிநா போக்குங் கொழுஞ்சுடமைச் சீரலைவாய்
 சொதறுமணிகுறநேன் திரு (௬௯)

திருமலையோ தானமுதனோ சேண்டரக்குந் தெய்வத
 தருமலையோ முத்தினவா சாற்றாப... பொருளான
 மூயாத்து மூனாப் முளைந்தவலை வாயாநின்
 னேவா செழுமபாள நில் (௭௦)

ஆளான சூழலையா பாண்டவனுக் கின்றடையிற்
 கௌரவா வெனறுல் யென கொழிலையா — வாளாடுவ
 ளேகா சிவந் தவரு வெப்பவருகுந் தண்ணருளாந்
 பாசத்தனைபாறத்த பண்பு (௭௧)

பண்ணபாற மாமயிலாப்ப பார்ப்பாக்குஞ் செந்நிலைமேற்
 கண்ணுயிற் கருதும் கலத்திருத்தி — யெண்ணு
 மடியாடைத் தெடியவரிடமே சென்று
 குடிபாக வாழும் குகை (௭௨)

குகனே திரு செத்திற் கொற்றவனே கங்கை
 மகனே பொருளுன வளமே — யகமாயை
 வென்றா கரும் பூங்குழலாய் வெதமுதல் வாகதிநீ
 யென்றா கர் முண்டோ விடா (௭௩)

உண்டென மெய் வேத முனைக்குந் தனிமுதலை
 மிண்டருனா கிலலா விழுப்பொருளை = வண்ணெழிக்
 தண்டே னுண டாடுந் தழைப்பாழிலகூழ் செந்நிலையே
 கண்டெனான் வினபங் கலந்து (௭௪)

திருச்செந்தில்

கலகெல்லென் லம்பொற்கழனூ புரங்க
 னொலிசெயநீ யென்முனம்வந் துறநூல்—வினவிலத்தே
 யென்பத மெலலா மிரிந்துவிடை கொள்ளாதோ
 வினபந்த மிலலா யிசை (எரு)

நிசையுமுனக் கிபான்பெருமை யெய்திச் சிறந்தால்
 வசையுமுனக் கியானிழிந்து மாழ்கின்—நிசையனைத்து
 மும் புகழ்ச்செந்தின் முன்னவா நின்கருணை
 நாமெ புலையோ கு லுக்கு (எசு).

நல்குவே வேறிடநீ ராடியெனை விட்டோடிச்
 செலகுவதே நிறகுச் சிறப்பிலையேல—மல்குமருள்
 வாரி நிகாத்தவலை வாயான முனியினயிற்
 கூரிலவே ழேனிக் கொலும (எஎ)

கொலையினும் வாட்கட் கொடியிடையார் கொங்கைக்
 கிலையனென நெண்ணு மப வெய்திக்—குலைமனமே
 காணாழி சொதிற் கடவுளடி போற்றவுறும்
 வானூடா போற்றும் வளம (எஅ)

வனங்கொடிருச் சீரலைவாப் வள்ளலடி போற்ற
 விளங்குமணிக் கோபுரமுன மடவ—உளங்கொளுல்
 லின்பமெலாவ் கூடி யெகுகொண டழைத்தடுமே
 அன்பமெலா மோடத் தூரது (எக)

துப்பனை மெனிச் சுடரையடி யார்க்கெப்பாயில்
 வைப்பனை ய ஞான வளமையினை—யாரையென்
 னுருவினைச் சீரலைவா யானையற துய்வேனோ
 தாரணியி லொருகணமுத தான (அய).

கணங்கொண்ட தேவரொளங் கைகுவித்துச் சால
 மணங்கொண்ட பூச்சொரிந்து வாழ்த்தி—வணங்குஞ்
 சரணமல ரொன்றிலேமேற் சாத்தியலை வாயா
 மரணமென வெவ்வுடவமு ம் றுது (அக)

வெண்பாவத்தி

மாற்றுநாயாச் செம்பொன்னே மாணிக்கத் தூமணிகே
சாற்றுபுகழ்ச் சீரலைவாய்த் தாருவே—போற்றியுனை
யேகா தலித்திறைஞ்சு மென்றுயரம் வேர்மாண்டு
போகாவி தென்னற் புதம.

(அக)

அற்புதமா மென்ப்சித்தி யானவெட்டு மாற்றிலெழும்
புற்புதநேர் யாக்கைப் பொதியிழைத்திங்—கற்பகலும்
நீண்ட புகழ்ச் சீரலைவாய் நின்மலனை யெப்பொருட்டு
மாண்டவனைப் போற்றவறி யார.

(அக)

அறியேனை யெவ்விதத்து மாட்கொள்ளா யாயிற்
சிறிதோது புகலுளதோ பேதைக்—குறிதாவிக்க
கூட்டிஊறு ரெப்தயிர்யால் கொண்டருந்து மான்மருகா
வேட்டவரத் தத்தாள் விரைந்து

(அசு)

தத்தா வளமுகனைத் தன்றுளையாப் பெற்றவயிற்
கத்தா திருச்செத்திற் காவலா—நொந்தா
ருளமசிம வத்தாங் குகவுயி லாப்கின்
றளமலாபொற் றுளே சரண

(அக)

சரணமென நாடித் தனையடைந்தார், கென்றும்
அரணமெனச் செந்நிலமரையா—கிரணமணிப்
பொன்செய்மாநூட்டித்தாள் பொற்றிசெயா தின்றளவு
மென்செய்தாய் நெஞ்சே யிவண

(அசு)

வண்ணமலர் தூவி வணங்கவறி யேன்சித்தத்
தெண்ணவறி பேனுன்னை யென்செய்கேன்—புண்ணியநீ
பாட்டினு லன்பா பரவுபத மெற்கருளாற்
காட்டினு லுண்டு கதி

(அசு)

கதிரை மதியைக் கனலைவிழி யாக்கொண்
டிதழிமுடி மேற்கூடு மீசன்—றுதபுரியத்
தப்பா மறைப்பொருளைத் தத்தருளிச் சீரலைவாய்
வைப்பாவுற் றுனவனெம் வாழ்வு-

(அசு)

திருச்செந்தில்

வாழ்வா வதுசெந்தில் வானவனைச் சிங்கித்துத்

தாழ்வாய் வணங்கிச் சலங்கிக—தோழ்பிறப்பு

மற்றா ரடிப்புழுதி யாழிக் களிப்பதுவே

விழுது மின்றா மதி

(அ௯)

மக்கெட்டே நின்னை மறந்தினைத்தே நின்னாள்

துகிபெற்ற சேலேவாய்த் தொல்லோய்—வித்பெற்ற

துன்பத் துடைத்த சுட ரிலேவேற் கந்தாவன்

அன்பொன்று நாயேற் களி

(அ௧௦)

அளிசிறந்த கற்பகத்தை யன்புசெயு மன்ப

ருளமலிந்த ஞான வொளிபைக்—களிசிறந்த

வண்டாடுஞ் சோலையலை வயிமிலே செனனொருங்காற்

கண்டாலே திருங் களி

(அ௧௧)

கலிகடலபோற் கொக்கரித்துக் காலபடா கிடிக்

குலைகுலைபத் தாக்கியுயிரகொள்ளப்---பொலிவிழந்து

வாடாத முன்னமலை வாயாநின் பொன்னடிபைத்

தேடாத நாய்க்குதவி செய்

(அ௧௨)

உதிப்பதினுஞ் சாவதினு முற்றுமுலா வண்ணங்

கதிக்குரிய ஞான நெறி கண்டு—விதிப்பதும

வேதாவு நாடருநின் மெப்பபதமேத் தக்கருணை

தாதா செயத்தியினு தா

(அ௧௩)

தாமதநீ செய்யத் தகுமோ வுணையன்றிப்

பூமிதனில் வேறோர் புகவுணடோ—காமனுதற்

கண்ணு லெரிபக் கறுத்தா னருள்பவன

வண்ணு வடிவேல வா.

(அ௧௪)

வாவாவென் றுன்னை வருந்தியழைத் தாலருளிந்

தாவாவென் றென்னைத் தயவுடனே—மாவென்று

விண்ணு டளித்த விமலா புரந்தருள

வெண்ணுத தென்னோ இசை

[அ௧௫]

லென்பாவந்தி

என்னோ வறிந் திங்கெனக்குதவ வீன்றசிகத்
தன்னோ வறிந்துவருந் தாய்போல—முன்னோடு
பின்னற்ற சேலைவாய்ப்பெம்மானே நாயடியேன்
முன்னிற்கு மாறே முயல.

(கூக)

முயற்சியெலாம வீணே முடிவதுண்டோ நெஞ்ச
மயக்கமீலாத் தொண்டரெலாம வாழ்த்தித்—கியக்கமறப்
பாடிப் பணியுமலை வாயான் பதமலரை
நாடிப் பணியு நமக்கு.

(கூக)

குற்றமனந் தபடியுங் கொள்கையுணர் வில்லாவென்
சிற்றறி வினுக்கியலபே செய்யுமவை—முற்றமறந்
துய்யவெனைக் காப்ப துனக்கியலபா னுலையாய்த்
துய்யவெனக் குணடோ துயா.

(கூக)

துயர்கெடவுஞ் சென்மத் தொடாபறவும் பாழ்த்த
மயலகெடவு மெஞ்ஞானம வாய்ப்புந்—றயாவறநின்
மோனத் திருக்கு முறைமைதனைச் சேலைவாய்
ஞானக் குருவே நவில

(கூக)

நவிலவெளி தான நலமினிது கூட்டுந்
தவமுடைய னானேன் றமியேன—குவிமனத்தோர்
பத்திக்கு வாய்த்தசெநகிற் பாக்கியமே யுள்ளவுள்ளத்
கித்திக்கு நின்னிருகாட் சீர்.

செநகி லாண்டவன், திருவடிவாழ்க்

முற்றிற்று.